Kanotrektocht door noord Friesland 1 t/m 7 juni 2013.

Zaterdag 1 juni. Joure – Eernewoude, afstand 28,2km.
Vanmorgen na het inpakken vertrokken we met zijn tienen bij een koude wind, kracht 4-5, dus vaak de luwe kant opzoeken. We verheugen ons allen op de komende week. De eerste stop is in Akkrum, hier drinken we koffie in het centrum hopend op enige beschuting. Helaas dit was een winderig plekje, we gaan er niet te lang uit, je kunt beter in de kano zitten. Via Nes en de Wijde Ee op naar de Alde Feanen. Op een voormalige vuilstort, die nu mooi begroeit en beschut is, wordt de tweede stop gemaakt. Hier vallen meteen de diversiteit van de stoeltjes op. Er zijn zelf een paar stoeltjes bij met twee poten, hoe kun je hier op zitten vraag ik mezelf dan ook af. Als je het handig aanpakt ben je zelf de derde en meest stabiele poot. Maar als je niet zo handig bent, wat mij meerdere malen nog zal overkomen, land je ook wel eens op je rug. Op de camping met prima voorzieningen, verwarmd toiletgebouw, even gedoucht. Daar knap je van op. Bij het opzetten van de tent komt de zon er zelf nog bij, wat een opkikker aan het einde van de dag. S' avonds heerlijk gegeten in het restaurant op de camping. Daarna door degene die nog energie over hadden is er een wandeling door de Jan Durkspolder gemaakt. Het is wel een koud nachtje maar met wat extra kleding aan hopelijk wat slapen. Nadat de klok 1 uur, 2uur, 3uur heeft geslagen eindelijk een tijdje weg geweest. Zo gaat dat meestal de eerste nacht.

Zondag 2 juni. Eernewoude – Bergumermeer, afstand 22,6km.
Wakker worden in het zonnetje, ontbijten met warme broodjes, heerlijk, genieten. Om 10.30uur vertrekken we naar het Bergumermeer. Eerst lekker het windje in de rug op naar Smalle Ee. Aanleggen op het strandje en dan is het weer tijd voor de koffie. Zodra je Drachten gepasseerd bent kom je in de Friese wouden, het landschap wordt wat knusser. Via Opende op naar de Leijen, een mooi meertje met eilandjes en rietpollen. Hier hebben we de wind van opzij, dus je slag even aanpassen. Aangekomen bij het paviljoen tijd voor een bakje koffie met gebak. De laatste etappe van die dag gaat over het Bergumermeer waar een stevige bries staat. Hier varen we in een groep, één voorop en één achteraan tegen de wind in naar de camping aan het meer. Voor de tweede keer ons tentenkamp op bouwen en dan nog even luieren voordat we naar de snackbar gaan. Het restaurant is helaas vol geboekt. S´avonds nog even een berenburger, misschien helpt dit tegen weer een koude nacht.

Maandag 3 juni. Bergumermeer – Dokkum, afstand 22,1km.
Vandaag een pittig tochtje voor de boeg, alleen maar wind tegen. Via het noordelijke deel van het Bergumermeer kunnen we gelijk weer goed aan de bak, kracht 4-5. Dit deel van de route naar Dokkum gaat o.a. via de Kuikhornstervaart en de Stroobossertrekvaart. Het maakt niets uit aan welke oever je vaart, beide zijden geeft geen beschutting. Bij de spoorbrug van Kuikhorne is het tijd voor een stop. Even wat bijtanken. Vandaag is zo'n tocht van verstand op …. en maar door scheppen. Aangekomen op de stadscamping van Dokkum begint het zonnetje er weer bij te komen. Gelukkig hebben we een aantal kanokarretjes mee want die zijn hier wel nodig. Op andere campings zijn dit ook trouwe broeders, ze maken het gesleep met volle kano's wel een stuk makkelijker. En dan begint het ritueel weer, tentje bouwen etc. etc.
S'avonds via een tip heerlijk eten bij restaurant van der Meer, een prima adres. Voordat we het tentje induiken eerst nog een wandeling naar de Bonifatiuskapel en bron. Een mooie plek in Dokkum. Feikje heeft besloten nog een dag langer mee te varen, en pakt zo nog een stuk van de kleiroute naar St Annaparochie mee, leuk.

Dinsdag 4 juni. Dokkum – St Annaparochie, afstand 29,5km.
Na een koude nacht, **brak dag 4** van de kanotocht door noord Friesland aan. De noordelijke wind was er nog steeds, kracht 4-5 . Nu zou deze wind ons helpen om naar st Anna te varen, dus laat maar waaien, met 31 km voor de boeg. Om 8.30uur waren we klaar voor vertrek, wij wel maar niet de receptie op de camping. Twee jonge en snelle peddelaars bleven achter om de financiën af te wikkelen. De anderen gingen vast op weg. Verzamelpunt werd Burdaard. Burdaard heeft een nieuwe jachthaven, nog niet geopend en dus ook het mooie toiletgebouw niet. In de jachthaven is geen rekening gehouden met kanovaarders. Hoge steigers en moeilijk uitstappen, zeg maar klimmen. Tijd voor pauze. Dan met de complete ploeg op weg naar Bartlehiem. Onder de brug even een foto stop. Verder de Finkumervaart op. Deze vaarweg is behoorlijk onder handen genomen. Nieuwe en hogere oevers met basalt stenen. Tja en die kanovaarders, die moeten maar doorvaren. Niet te veel drinken onderweg! In Finkum ook een nieuw haventje, nog niet af, overal zand en hoge beschoeiing. Inmiddels aardig lenig geworden van al dat klauteren, dus hier lukte het ook. Op ons wachtte een lange tafel in de zon. Wind en zon, daarbij past factor 50 als bescherming. Smeren dus, armen hoofd; maar wie heeft er even een spiegeltje, want ik weet niet hoe ik er uit zie; hoorde ik vragen. Nee, geen spiegeltje mee voor onderweg, dus dan maar de spiegel van de geparkeerde auto. Gelukkig kwam het goed en konden we weer verder. De nieuwe sluis bij de Oude Leije. Mooi hoor ook hier een bedieningsknop op stahoogte. Het lukte

allemaal. Ook in een kajak kunnen sommigen staan. In een recordtijd arriveerden we bij camping De Blikvaart in st Annaparochie. Daar was de loper voor ons uitgelegd op de basalt stenen zodat we de kajaks onbeschadigd naar boven konden slepen. Het was prettig om weer even de benen te strekken en te douchen. Mooie camping aan het water met uitzicht over het land. Het diner voor die avond werd geserveerd op het terras bij de boerderij, uit de wind en in de zon. Prima friet met als keuze bami schijven, kroketten, kaassoufflé en noem maar op en niet te vergeten, iets te drinken! Dat allemaal voor een rustige prijs.
Leo M.

Woensdag 5 juni. St Annaparochie – Tsjom, afstand 21,8km.
We zijn inmiddels het ritme van ontbijten bij de tent, afbreken en inpakken al helemaal gewend. Ieder gaat rustig zijn gang in afwachting van wat deze dag weer gaat brengen. Het weer zag er goed uit, dus niemand die zich zorgen maakte. Een voor een gleden we vanaf een tapijt weer de Blikvaart in, zo heet de vaart waar we door gingen. Ook de naam van de kampeerboerderij trouwens. En verder ging het dan weer, toegeroepen door een Kluut en een Zwartkop, die zich wel vaker lieten zien deze dag.

Het werd een dag waarbij weer een behoorlijke afstand afgelegd diende te worden, eerst richting Franeker. We zaten dus weer op de route van de Elf steden. Na een tijdje wilde je wel weer even naar de kant. Maar wat ons al wel eerder was opgevallen, dat was het ontbreken van kanostijgers. Velen van ons hadden voor de gemeenten in deze omgeving goede tips om daar iets aan te doen. En wij vinden een kanostijger pas een echte, als er ook een mooie sleuf in zit waar je steunhand in kwijt kan. De kanostijger was zo het thema van de dag. Want waar we ook gingen, geen kanostijger.

Ook niet toen we in Franeker aan kwamen. Zo mooi als het er was, geen stijger voor ons. Maar omdat we wel heel erg graag gebruik wilden maken van het gezellige terras van de Stadsherberg, waagden we onze uitstap aan een hoge wal. Met veel commentaar en kreunende geluiden hielp ieder elkaar uit de boot. En wat is het dan heerlijk om alle tijd te hebben, de ober te laten sjouwen en te genieten van een pils en een dag salade. Dit was pas echt vakantie. Het kon ons niet lang genoeg duren. En Leo M die had het eindelijk ook voor elkaar. Zijn vrouw kwam hem persoonlijk bezoeken om de door hem bestelde tent eindelijk te brengen. Hij had nu een echte tent, en deze deed zeker niet onder van die van Marleen. Hij had haar tent al vijf dagen bewonderd maar mocht er nu zelf in een slapen.

Maar we waren ook wel nieuwsgierig naar Franeker. Onder begeleiding van Albert ging ik de stad in. Dat was me in Dokkum ook al bevallen. Want hij kan je enthousiast van alles over de cultuur en geschiedenis vertellen. Zo moest ik van hem de kerk bekijken. Heel mooi en heel oud. Ik vroeg me wel af waarom alle kerken in Friesland een houten dak hebben. Daar kwam ik niet zo goed uit. Atte was inmiddels ook aangesloten. Die weet er ook wel wat van. Hij liet ons de eerste school zien waar Grieks en latijn werd gestudeerd, en vertaalde voor ons de geschriften op de muursteen van de school.

Maar we waren pas half op weg. Na de mooie stadsgracht ging het verder, op zoek naar de boerderijcamping van Tsjom. In een buitenwijk werden we bijna overvaren door een paar jochies in een snelle boot. Dan moet je niet bij Sjouke zijn. Zo zorgzaam als hij voor ons was deze week, zo las hij deze jongens even de les. En dat kwam aan, stilletjes en met rode beschaamde gezichten kwamen ze in een rustig tempo langs mijn kano. Ze waren zelf ook wel geschrokken.

Op de camping aangekomen was het lekker rustig. Op de kikkers na, die maakten wel veel kabaal. Maar toch gezellig die geluiden wat verder op de achtergrond. Even was er nog de schrik van een losgebroken kalf. Die kwam richting onze tenten. Er werd alarm geslagen en het kalf werd weer richting wei gedreven. Wat is het boerenleven toch mooi. Zeker als je dan nog wat na zit te genieten met een borreltje in de oude schuur. Wat is het Friese buitenleven toch mooi bedacht ik me toen ik me weer dubbel moest vouwen om in dat kleine tentje te kruipen.
Leo W.

Donderdag 6 juni. Tsjom – IJlst, afstand 25,5km.
Gisteravond nog lekker even gezeten in de recreatieruimte. Bij een paar beerenburgers met nootjes kwam ter sprake wat we zoal de gehele dag aan het doen zijn. Peddelen dus, maar hoeveel peddelslagen eigenlijk. Er van uit gaande dat twee peddelslagen (1x links en 1x rechts) je vijf meter vooruit brengt. Dan zijn vier peddelslagen 10 meter en 400 slagen één kilometer. Aangenomen dat deze tocht 170km lang is kom je uit op grofweg 70.000 peddelslagen. 35.000 links en 35.000 rechts. Dankzij het aangename weer zou je bijna je beroep ervan maken. Met €100,- per dag 20 werkdagen in de maand kun je een heel eind komen. 7 dagen peddelen is 10.000 slagen per dag, dit delen door €100,- leert dat elke peddelslag goed is voor 1 Euro cent. Klinkt niet gek, je zou bijna een extra stukje varen of het ritme omhoog gooien. Tja je moet toch wat bedenken je hebt tijd.
Vandaag via een bochtige traject op naar Bolsward, een erg leuke route met een prima stop plek aan de Harlingervaart bij een brug in de Westergoawei. Via de binnenstad van Bolsward aangelegd bij de stadsgracht (gasthuissingel). We hebben nog mooi even tijd om een terrasje te pakken. Het tweede deel gaat via de Wijmerts naar IJlst. S ‘avonds lekker eten bij de Chinees.

Vrijdag 7 juni. IJlst – Joure, afstand 20,2km.

De laatste dag alweer, rustig aan beginnen op te breken, het is inmiddels een ingebakken ritme, zodat we om ± 10.00 uur (meestal) kunnen vertrekken. Op naar Sneek een kort stukje. Bij de waterpoort even sightseeing en vervolgens door peddelen naar de voormalige vuilstort, hebben we dat niet vaker gedaan, voor een koffie stop. Daarna via de Witte Brekken, Stobberak op naar de Goïngarijpsterpoelen. Bij Rufus het laatste zakgeld opgemaakt. Terug in Joure de boel weer opruimen, ja dat hoort er ook bij.

Terugkijkend op afgelopen week kunnen we met recht zeggen dat het een zeer geslaagde week was, naar verluid kijkt een ieder hier met plezier op terug. Hopelijk dat een volgend jaar weer een trektocht op ons ligt te wachten.